

Γράφει ο **Πάνος Παπανικολάου**

Η αντικαπιταλιστική αριστερά βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι επιλογών προκειμένου να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Περιστάσεων ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΩΝ, που διαμορφώνονται κατ αρχήν από το ΑΒΥΣΣΑΛΕΟ ΚΕΝΟ πολιτικής εκπροσώπησης των ταξικών συμφερόντων της λαϊκής πλειοψηφίας λόγω της ανεπάρκειας των ηγεσιών της συστημικής αριστεράς : της πλήρους σοσιαλδημοκρατικοποίησης της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ και του στείρου ιδεολογικοπολιτικού αυτισμού της ηγεσίας του ΚΚΕ. Κατά δεύτερο οι ιδιαίτερα απαιτητικές περιστάσεις διαμορφώνονται από τις ίδιες τις κατακτήσεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στα μαζικά κινήματα και στην ιδεολογικοπολιτική παρέμβαση και απήχηση.

Οι επιλογές στο σταυροδρόμι αυτό είναι κυρίως δύο :

- να επικεντρώσουμε την παρέμβασή μας στην “αφρόκρεμα των μνημένων”, διατηρώντας αλώβητη την “επαναστατική μας καθαρότητα”, χωρίς να την “μολύνουμε” στην τριβή της επαφής με πλατειές μάζες, ή- αδίστακτα να κολυμπήσουμε στα πιο βαθιά νερά της λαϊκής αγανάκτησης, και μάλιστα των πιο πληβειακών στρωμάτων, κάνοντας το αντικαπιταλιστικό μας πρόγραμμα και την επαναστατική μας πολιτική ΟΠΛΑ διαμόρφωσης συνειδητήσεων, και όχι “καθαρές” συλλεκτικές καρικατούρες για να τις ατενίζουμε περήφανοι μέσα στην βιτρίνα της οπλοθήκης.

Επειδή θεωρητικά τουλάχιστον όλοι διαλέγουμε τον πρώτο δρόμο, πρέπει να δούμε ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΥΤΟΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ, γιατί το ζήτημα αυτό είναι ΚΡΙΣΙΜΟΤΑΤΟ τόσο για την κινηματική και εκλογική μας τακτική, όσο -και αυτό είναι πολύ σημαντικό- για τις μετεκλογικές κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις που προβλέπονται καταιγιστικές.

Ας δούμε λοιπόν ένα πρόσφατο παράδειγμα μαζικής παρέμβασης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, που γενικά ως τώρα τουλάχιστον, κρίνεται αρκετά επιτυχημένο : την παρέμβαση της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου.

Η Αριστερή Κίνηση Περιστερίου βασίζει την επιτυχία της παρέμβασής της στο ότι έχει

καταφέρει ως τώρα να αναπτύξει μια ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ που την έχει κάνει “φραγκοδίφραγκα” όσον αφορά τόσο τα κεντρικά όσο και τα τοπικά θέματα, επικοινωνώντας αγωνιστικά με χιλιάδες ανθρώπους στις γειτονιές, στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία, στα στέκια των ανέργων. Η παρέμβαση αυτή ΕΧΕΙ ΕΝΟΧΛΗΣΕΙ ΑΦΑΝΤΑΣΤΑ την δημοτική αρχή Παχατουρίδη και τα συμφέροντα που κρύβονται από πίσω της. Είναι χαρακτηριστικό πως δήμαρχοι, αντιδήμαρχοι, και δημοτικοί σύμβουλοι της πλειοψηφίας αναλίσκονται να απαντούν και να συκοφαντούν την Αριστερή Κίνηση Περιστερίου – που ήταν πέμπτη στις τελευταίες δημοτικές εκλογές – και σχεδόν ΚΑΘΟΛΟΥ τις “μεγαλύτερες” δημοτικές κινήσεις της αντιπολίτευσης. Αυτό οφείλεται στο ότι με την παρέμβασή μας έγιναν στις γειτονιές μαζικές, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ συνελεύσεις ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ κατοίκων που συγκρούστηκαν αποφασιστικά με τα ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ μέτρα και τις ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ επιλογές του τοπικού καπιταλιστικού – κράτους δήμου. Γιατί δεν θα ενοχλούσε καθόλου τον Παχατουρίδη μια γενικόλογη αντικαπιταλιστική φρασεολογία – χαρακτηριστικό παράδειγμα το στυλ παρέμβασης του δημοτικού σχήματος του ΚΚΕ. Ενόχλησε όμως και ΕΤΣΟΥΞΕ η ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ αντικαπιταλιστική πάλη, ενάντια σε ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥΣ μεγαλοεργολάβους, ενάντια σε ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥΣ μεγαλοεπιχειρηματίες “της μέρας και της νύχτας” που έγινε ΜΑΖΙΚΑ, από Επιτροπές Αγώνα κατοίκων εκλεγμένες από συνελεύσεις σε γειτονιές.

Αυτά γίνονται χωρίς κανέναν “τοπικισμό”, αλλά με ολόκληρη και ακέραια την γενική αντικαπιταλιστική γραμμή.

Κινητήρας μας είναι η ίδια η συλλογικότητα της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου. Που εδώ και πολλά χρόνια λειτουργεί ολομελειακά και αμεσοδημοκρατικά, με απόλυτο σεβασμό στην πλήρη ισοτιμία γνώμης και δράσης των μελών – φυσικών προσώπων. Και καταφέρνει και συσπειρώνει πλήθος αγωνιστών, κατά ένα μεγάλο μέρος ανένταχτων.

Πριν λίγες μέρες η τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ συγκάλεσε σύσκεψη, ΠΡΙΝ την ανακοίνωση της συμφωνίας με το ΠΑΜΣ για εκλογική συνεργασία. Στην σύσκεψη αυτή συμμετείχαν συναγωνιστές που αναφέρονται στο ΠΑΜΣ όπως οι ίδιοι ανέφεραν στις τοποθετήσεις τους. Με έκπληξη κάποιοι διαπίστωσαν πως οι συναγωνιστές αυτοί, δεν ήταν τίποτα “άγνωστοι” παραγοντίσκοι – αλεξιπτωστές, αλλά ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ που τους ξέραμε πολύ καλά από τη λειτουργία και δράση της Αριστερής Κίνησης. Άνεργοι, υπάλληλοι, εκπαιδευτικοί, από αυτούς που το τελευταίο διάστημα συμμετέχουν πρωτοπόρα σε ό,τι κάνει η Κίνηση, και όχι μόνο δεν έχουν προβάλλει απολύτως καμία ένσταση στην αντικαπιταλιστική – επαναστατική μας γραμμή, αλλά ίσα ίσα είχαν συμβάλλει άκρως προωθητικά στην ανάπτυξη και συγκεκριμενοποίηση της γραμμής αυτής.

Είναι σαφές πως υπάρχει μια “αμφίδρομη” επίδραση. Ο τρόπος που παρεμβαίνουν οι δυνάμεις

της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Αριστερή Κίνηση Περιστερίου και το ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ πρόσωπο της Κίνησης έχει συσπειρώσει εδώ και καιρό τους αγωνιστές αυτούς όχι “κοντά” της αλλά ΜΕΣΑ της. Και οι συναγωνιστές αυτοί έρχονται τώρα να δώσουν το “παρόν” στο κάλεσμά της για μετωπική συμπόρευση και εκλογική συνεργασία, γιατί την γνώμη τους για το τι είναι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν την διαμόρφωσε το φέϊσμποκ αλλά ΑΚΡΙΒΩΣ η εμπειρία τους από την συντροφική κοινή δράση στα πλαίσια και της Αριστερής Κίνησης, και των “Παρεμβάσεων” και άλλων μετωπικών σχημάτων στα οποία κυρίαρχα συμμετέχει η αντικαπιταλιστική αριστερά.

Πραγματικά στην κρίσιμη αυτή συγκυρία Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΘΑ ΜΑΣ ΚΡΙΝΕΙ ΑΜΕΙΛΙΚΤΑ. Θα μας κρίνει αμείλικτα αν ΠΕΤΑΞΟΥΜΕ ΣΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ τους συναγωνιστές αυτούς, και εκατοντάδες άλλους στις περιφερικές και δημοτικές κινήσεις, στα αγωνιστικά σχήματα στους χώρους δουλειάς και εκπαίδευσης, αλλά και χιλιάδες άλλους που πιθανότατα θα απεγκλωβίζονται από την σοσιαλδημοκρατία και τον ρεφορμισμό στο άμεσο μέλλον. Και πολύ περισσότερο θα μας κρίνει αμείλικτα αν το κάνουμε για λόγους υποκριτικούς, μικρόφθαλμους, μικροοργανωτικούς, όρους “μικρομάγαζου”.